

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 29-03-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1151694

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 116 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smittesomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Geertsen (V), Ellen Trane Nørby (V) og Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 116:

”Ministeren bedes kommentere samtlige indkomne høringsvar.”

Svar:

Som det fremgår af afsnit 9 i lovforslagets almindelige bemærkninger, har udkastet til lovforslaget ikke forinden fremsættelsen været sendt i høring. Det skyldes den ekstraordinære situation, hvor de alvorlige konsekvenser af spredningen af COVID-19 i det danske samfund skal afbødes hurtigst muligt.

Sundheds- og Ældreministeriet har imidlertid i forbindelse med udarbejdelse af udkastet til lovforslaget sendt udkastet til en række styrelser under ministeriet med henblik på styrelsernes bemærkninger. Det gælder Sundhedsstyrelsen, Styrelsen for Patientikkerhed, Statens Serum Institut og Styrelsen for Patientklager.

. / . Jeg har noteret mig Sundhedsstyrelsens og Styrelsens for Patientsikkerheds bemærkninger. I forhold til Sundhedsstyrelsens bemærkninger skal jeg dog understrege – som jeg også har oplyst i mit samtidige svar på spørgsmål nr. 1 til L 158 – at regeringen er bevidst om, at der ikke nødvendigvis for hvert enkelt element i lovforslaget foreligger den sædvanlige sundhedsfaglige evidens, men at regeringen ikke desto mindre med lovforslaget påtager sig det politiske ansvar for at sikre de fremadrettede muligheder for hurtigt at kunne handle og skride ind for at begrænse smittespredningen og afbøde konsekvenserne af spredningen.

Hverken Statens Serum Institut eller Styrelsen for Patientklager har haft bemærkninger til udkastet.

Som det fremgår af mit samtidige svar på spørgsmål nr. 117 til L 158, har Justitsministeriet modtaget e-mails af 23. og 25. marts 2020, hvor Rigspolitiet fremkommer med bemærkninger til visse dele af et foreløbigt udkast til lovforslag. Herudover har der i forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget løbende været dialog med Rigspolitiet om den nærmere tekniske udformning af visse dele af lovforslaget, herunder bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12, vedrørende indsamling af oplysninger om flypasagerer.

Ved den nævnte e-mail af 23. marts 2020 kommer Rigspolitiet med bemærkninger til et foreløbigt udkast til lovforslagets § 1, nr. 2, der vedrører muligheden for at fastsætte

regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet efter bemyndigelse fra sundheds- og ældreministeren.

For så vidt angår Rigspolitiets bemærkning vedrørende påbud udstedt efter § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 224 af 17. marts 2020 om forbud mod større forsamlinger og forbud mod adgang til og restriktioner for visse lokaler i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19) bemærkes det, at det bl.a. fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, at sådanne påbud er udtryk for faktisk forvaltningsvirksomhed. Der er således ikke tale om afgørelser i forhold til de pågældende personer.

For så vidt angår Rigspolitiets bemærkning vedrørende udnyttelse af rammebestemmelsen til, at det er Rigspolitiet, der er klageinstans, bemærkes det, at det bl.a. fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, at det i medfør af den foreslåede bestemmelse eksempelvis vil kunne fastsættes, at politiets afgørelser i medfør af bekendtgørelse om forbud mod større forsamlinger og forbud mod adgang til og restriktioner for visse lokaler i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19) kan påklages til Rigspolitiet i stedet for til Sundheds- og Ældreministeriet.

Ved den nævnte e-mail af 25. marts 2020 kommer Rigspolitiet med bemærkninger til et foreløbigt udkast til lovforslagets § 1, nr. 4, der vedrører muligheden for at fastsætte regler om forbud mod ophold på steder, hvortil der er almindelig adgang.

For så vidt angår mailens pkt. 1 om det forvaltningsretlige afgørelsesbegreb bemærkes det, at der ikke ved lovforslaget er taget stilling til, om politiets forbud efter regler fastsat i medfør af lovforslagets § 1, nr. 4, vil være en forvaltningsretlig afgørelse.

Vedrørende mailens pkt. 2, 3 og 4 om præcisering af bemærkningerne til lovforslaget kan det oplyses, at det bl.a. fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, at det vil bero på en konkret vurdering, hvornår påbud efter § 2 i bekendtgørelse om forbud mod større forsamlinger og forbud mod adgang til og restriktioner for visse lokaler i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19) ikke længere er tilstrækkeligt til at imødegå faren for smittespredning.

Desuden fremgår det af bemærkningerne til § 1, nr. 4, at der ved vurderingen af, om der er grundlag for at udnytte adgangen til at nedlægge forbud, bl.a. vil kunne tages hensyn til Sundhedsstyrelsens generelle anbefalinger vedrørende smittefaren fra den pågældende sygdom og de konkrete forhold på stedet.

Herudover foreslås det bl.a. med lovforslagets § 1, nr. 4, at sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om, at den, der har rådighed over et sted, som er omfattet af et forbud, efter anmodning fra politiet skal bistå med opsætning af skilte eller lignende. Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, at regler fastsat i medfør heraf eksempelvis vil kunne indebære, at kommunalbestyrelsen skal bistå politiet med at opsætte skilte ved kommunens parker eller pladser, som er omfattet af et forbud. Hvis forbuddet omfatter et sted, som f.eks. en erhvervsdrivende har rådighed over, vil reglerne også kunne indebære, at den erhvervsdrivende efter anmodning skal bistå politiet med opsætning af skilte.

For så vidt angår mailens pkt. 5 om økonomiske konsekvenser bemærkes det, at det bl.a. fremgår af pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at etableringen og udvidelsen af de foreslåede hjemler ikke i sig selv medfører merudgifter. Der kan dog

være økonomiske og administrative konsekvenser forbundet med at benytte hjemlerne. Omfanget af disse konsekvenser vil afhænge af udviklingen af den konkrete situation. Det fremgår desuden, at lovforslaget kan medføre økonomiske konsekvenser på Justitsministeriets område, herunder for politiet og domstolene. Det er dog ikke muligt at kvantificere eventuelle merudgifter på nuværende tidspunkt.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Frederik Rechenback Enelund